

at man ligesaa godt kunde indføre Godtgjørelse af Udgifterne til Lokale, Idebrændsel, Protokoller osv. efter Regning, kunde der maasse være en lille Emule Søgt deri, men jeg holder dog med ham i, at det er ikke saa søgt. Det, hvorom det dreier sig, er ikke om Papir, Konvolut og Blæk, men om Kontorbetjentens Tid, og det er og bliver den, som koster Penge. For nogle Aar siden var der en ganske anden Grund dertil. Da Postvæsenet begyndte at udvide sig, kom der saa mange Anledninger for Embedsmændene til at skrive, hvor de før ikke havde behøvet at skrive, og saa lod de Brevene ligge, men efterhaanden bleve de ligefrem tvungne ved Andres Skrivelyst, havde jeg nær jagt, til at følge med, og vil man se paa de forfjellige Portoudlæg ved de Embeder, som have haft Befordring af Post fra Dør til Dør nu i flere Aar, vil man se, at der stiger Porto'en ikke i nogen betydelig Grad. Naturligvis steg den i en ganske forbausende Grad i de Egne, hvor der hidtil ikke var bragt Breve fra Dør til Dør, og man saa indførte det. Der kom et Spring, og der kom de vedkommende Embedsmænd til at betale det, men Udvalget har aldrig været uwilligt til at betale til sidste Stilling, hvad der er blevet udlagt til Porto. Naar vedkommende Embedsmand kommer og siger: Jeg har haft saa stort et Tab paa Grund af de sidste Forandringer i Postvæsenet, skal jeg være den Sidste, som ikke vil være med til at give ham Erstatning. Det har Ministeren indrømmet, at det er ikke Kniberi fra Udvalgets Side. Man maa saa hellere sige, at det er Principrytteri. Naar man engang har opstillet et Princip, og man saa indfører det gennemgaaende med Hensyn til Embedsmændenes Porto, er det jo en Afvigelse fra Principet, naar man overfor Rettsbetjente og ikke overfor Andre indfører et ganske andet Princip, som ganske vist, før man havde Postloven, var gjældende, men ved Postlovens lovede man Portofriheden og indførte Portøens Dækning efter Regning. Det er bevist, at Embedsmændene ikke kunne benytte Portogodtgjørelse efter Regning til Fordel for sig selv. Det paastaar vi heller ikke, men fordi Embedsmændene ikke have Fordel deraf, kan Staten godt have Tab; thi Udgifterne, der foranlediges af de Breve, som gaa med forfært Stempel, gaa ikke ud af Embedsmændens Lomme, men af Statens. Jeg paastaar ikke, at der gaar Meget tilspilde derved, men jeg paastaar, at Porto'en kan man godtgjøre uden at gaa Embedsmanden for nær ligesom saa meget Andet. Vil man gaa til at godtgjøre Porto efter Regning, siger jeg, at der

er ikke saa stor en Ulykke ved det, men saa skal man gjenneføre det ligeoverfor det Hele. Lad saa Alt blive godtgjort efter Regning. Der er ikke mere Grund til at gjøre det mere her ved denne enkelte Konto end ved alt Andet, navnlig ved Alt, hvad der staar i Forbindelse med Udlæg til Konvolut, Papir, Blæk og Tidsspilde. Det kommer jo ind under den samme Kategori. Det var angaaende Portovæsenet. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valokreds (H. C. Holch) kom ind paa nogle enkelte Embeder i Anledning af, at han overfor dem staar i Mindretal. Han nævnedes navnlig Embedet i Bordingborg i Modsatning til Embedet i Hørsholm. Jeg skal bemærke, at det er en Kjendsgjerning, som alle Udvalgets Medlemmer ere enige om — i den Henseende er der ingen Dissens — at hver Gang et Embede gaar over fra at være spottellønnet til fast Gage, viser der sig Noget, som ved en overfladisk Betragtning kunde synes mærkeligt, men som i Virkeligheden ikke er det, at de Alle have saa smaa Kontorudgifter, naar de skulle gaa over til at komme paa fast Løn. Det er der mange Grunde til. Den spottellønnede Embedsmand har ikke det Pres paa sig som den, der skal have sit Kontorhold godtgjort og lever under knappere Forhold, og dernæst er alle de spottellønnede Embedsmænds Stilling mange Gange modificeret derved, at de paa Grund af gammel Vane have endel Medhjælp, som Andre ikke have. Nok er det, at den almindelig menneskelige Svaghed gjør, at disse Embedsmænd have en vis Tilbøielighed til at nedsætte deres Kontorudgifter, fordi de gaa af paa Pension. Det er en Kjendsgjerning. Om denne Kjendsgjerning har virket paa Hørsholm eller ikke, skal jeg ikke kunne sige. Vist er det, at Udvalget anerkjender, at overfor Hørsholm er det sat saa moderat, at Udvalget tiltræder det fuldstændigt. Hvad derimod Bordingborg angaar, er det ikke noget Embede, der nylig er kommet paa fast Gage, men det bestyres af en Embedsmand, der ved Dygtighed har vidst i mange Aar at holde sit Kontorhold paa en vis lav Skala. Vi have ikke knappet ham af paa, hvad der er lagt ud, tværtimod, men vi have jagt, at, hvad han bevislig har gjort det for hidtil, maatte han ogsaa kunne gjøre det for fremdeles, indtil der paavistes en Nødvendighed for at forandre det. Andet have vi ikke gjort. — Ligeoverfor Spørgsmaalet om Lokale skal jeg sige, at Udvalget er af den Anskuelse, at saasnart der viser sig ved de enkelte Embeder paa Grund af særlige Forhold Grund til at give et større